

Wij zijn levendiger dan menig levende

Eerste druk, 2013
© 2013 Sylvia de Witt

Coverfoto: Robert Elsing
Portretfoto: Marion Enzerink
Visagie: Bert Richter

ISBN: 9789048430741
NUR: 727

Uitgever: Free Musketeers, Zoetermeer
www.freemusketeers.nl

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de directe of indirecte gevolgen hiervan.

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, waaronder begrepen het reproduceren door middel van druk, offset, fotokopie of microfilm of in enige digitale, elektronische, optische of andere vorm of (en dit geldt zonodig in aanvulling op het auteursrecht) het reproduceren (I) ten behoeve van een onderneming, organisatie of instelling of (II) voor eigen oefening, studie of gebruik welk(e) niet strikt privé van aard is.

Wij zijn levendiger dan menig levende

Sylvia de Witt

Inhoudsopgave

Voorwoord		7
Dankwoord		9
1	Barbara, een kennismaking	11
2	Gids en beschermengel	24
3	De toekomst	34
4	Tijd	43
5	Lichaam en geest	49
6	Het begrip toeval	58
7	De hemel	62
8	Reïncarnatie	79
9	Lessen	104
10	Dieren	110
11	Ontwikkeling mensheid	120
12	Suïcide, moord en euthanasie	124
13	Boodschappen van overledenen	127
14	J.R. (1958-2001)	148
15	Kinderen	161
16	Belevenissen tijdens je slaap	165
17	Ver weg en toch dichtbij	170
18	Bewust leven	176

Voorwoord

‘Iedereen sterft, maar niemand is dood’, luidt een Tibetaans gezegde.

In het westen hoor je eerder geluiden van hardcore atheïsten als: ‘Er is nog nooit iemand terug gekomen uit de dood om ons te vertellen hoe het daar is. Het idee van een leven na de dood is niets anders dan een mooi sprookje dat troost biedt.’

Maar hoe zit het dan met al die boodschappen die nabestaanden van overledenen hebben ontvangen, hetzij direct, hetzij via een medium? En die duizenden boeken die zijn gevuld met beschrijvingen van het hiernamaals? De bewering ‘Ik geloof enkel in datgene wat ik zie’ zou inhouden dat zaken als radiogolven, elektronen of magnetische velden ook geen bestaansrecht hebben!

Ieder mens heeft zijn eigen waarheid. De meeste atheïsten hangen de evolutietheorie aan en agnosten geloven het bestaan van een hogere macht, zoals een god, niet bewezen kan worden. Maar het is volgens hen evenmin bewezen dat een hogere macht niet bestaat. De bewering dat God niet bestaat, is wetenschappelijk gezien even grote onzin als de bewering dat God een oude man is met een witte baard, of dat hij vier armen en een olifantenkop heeft, of dat God niks anders is dan ‘pure energie.’

Christenen geloven dat God zijn eniggeboren zoon Jezus naar de wereld zond om de mensheid te bevrijden van de zonde, voor moslims is Mohammed de profeet en boodschapper van God, boeddhisten hebben het doel om bevrijd te worden uit de kringloop van wedergeboorte, om zo nooit meer te hoeven lijden. En naast nog vele, vele andere bestaande religies en bijgeloven zijn er ook nog de ‘ietsisten’, de mensen die wel geloven dat er iets is, maar niet precies weten wat.

Wie heeft er gelijk? Wat is de waarheid? Hoe het ook zij; eeuwenlang houdt de mens zich al bezig met het grote mysterie van leven en dood. Want laten we wel zijn; hebben we niet allemaal diep van binnen de

behoefte om te weten te komen wat voor zin het leven heeft en wat er met ons gebeurt na de dood?

In 2005 leerde ik Barbara Bandel kennen. Zij is een nuchtere paragon – nee, dit is niet tegenstrijdig – en moeder van twee zoons, die wars is van zweverigheid. Zij wist mij op het persoonlijke vlak vaak verbluffende dingen te vertellen. Deze riepen bij mij echter ook weer meer algemene vragen op. Het idee ontstond om deze te verwerken in een boek en Barbara wilde hier graag aan meewerken. In de maanden die volgden kwam ik vaak bij haar en tijdens die bezoeken vroeg ik haar het hemd van het lijf. Haar informatie krijgt zij door via haar gids en andere overledenen. De titel van dit boek refereert aan een uitspraak van een overledene waarmee Barbara contact heeft gehad.

Veel van wat in dit boek wordt gezegd, getuigt voor sommigen mogelijk van een grote fantasie. Het zij zo, want hoe dan ook: het journalistieke beginsel van hoor en wederhoor kon ik hier uiteraard niet toepassen.

Of Barbara's antwoorden op mijn vragen nu de ultieme waarheid vormen, laat ik daarom in het midden. 'Je moet niets aannemen', schijnt Boeddha ooit gezegd te hebben. 'Behalve als het overeenkomt met je eigen ervaring en gevolgtrekkingen.'

Met andere woorden: trek je eigen conclusie.

Sylvia de Witt

Dankwoord

Speciale dank aan diertolk, alternatief diergenezer en medium Angélique van Oeteren voor haar aanvullingen in het hoofdstuk over dieren. Haar website: www.dierenpraatbegint.webnode.nl

Barbara, een kennismaking

De intuïtie is een godsgeschenk, de ratio een dienaar; ergens in de tijd zijn we de dienaar gaan aanbidden en het geschenk vergeten.

(Albert Einstein, Duits-Amerikaans natuurkundige, 1879-1955)

‘Op zondag 14 augustus 2005 zou ik op vakantie naar Kreta gaan, maar ik werd wakker met een heel naar voor gevoel. Ik wist niet of ik wel zou moeten gaan. Dit rotgevoel werd steeds sterker toen ik per taxi naar Schiphol reed. En eenmaal daar kreeg ik echt een enorme weerzin om in te checken. Wat moest ik doen? Ik ging maar eens rustig op het toilet zitten en vroeg mijn gids of ik dat vliegtuig wel moest instappen. Hij antwoordde: ‘Ja, het is je tijd nog niet om te gaan.’

Ik ben dat vliegtuig dus ingestapt en toen ik op Kreta was geland, kwam mijn vriendin die daar woont me ophalen van het vliegveld. Ze vroeg of ik het al had gehoord. Er was net een vliegtuig van Helios Airways neergestort boven Athene. Ik weet van mezelf dat ik niet lieg en ik weet wat ik heb gevoeld, maar als je dit aan mensen vertelt zeggen ze: “Jaaahhh hoor, natuurlijk, het zal wel!” Je moet je intuïtie nooit negeren, want je krijgt altijd seintjes.’

Wat is je vroegste herinnering op dit gebied?

Ik zal een jaar of drie zijn geweest, we woonden in een flat in Hilversum. Ik was alleen in de woonkamer, stond op een stoeltje ter hoogte van de vensterbank en keek uit het raam. Een groep vogels in V-formatie vloog zojuist voorbij. Plotseling veranderde die V in een grote engel. Ik voelde me gelijk heel erg verbonden met haar en vond het heel normaal dat ze er was. Ze leek enorm groot, was helemaal wit, had lang haar en ze bewoog heel gracieus, bijna in slow motion. Ze droeg een jurk en die fladderde in de wind. Ze vloog niet verder; het beeld stond stil. Op de een of andere manier was zij heel bekend

voor mij. Er ging iets door me heen van: oh, daar heb je d'r. Het was ook echt voor mij bedoeld. Ze was naar mij toe gericht en we maakten een soort van connectie met elkaar.

Na vijftien, twintig seconden veranderde ze weer in die groep vogels in V-vorm en de vogels vlogen verder. Het kwam naderhand niet in me op om dit tegen iemand te vertellen, ik had er ook geen behoefte aan. Het voelde gewoon goed zoals het was. Maar vanaf toen besepte ik dat ik niet alleen was en dit ook nooit zou zijn.

Je zag dus een engel? Je zou ook kunnen denken dat je toen gewoon moe was, droomde of fantaseerde.

Ja, dat zou je kunnen denken, maar diep van binnen wist ik dat dit echt was. Dit was geen fantasie. Dat gevoel is in de loop der jaren alleen maar sterker geworden en bevestigd door alles wat ik daarna ben gaan zien.

Ik ben altijd heel erg op mezelf geweest, maar had altijd wel veel contact met mijn gidsen. Daardoor voelde ik me ook nooit alleen. Ik dacht eigenlijk dat iedereen zijn gidsen zag en daarmee communiceerde. Als je zo bent geboren, weet je niet beter. Gelukkig worden er steeds meer kinderen geboren zoals ik en al die andere paragnosten en mediums. Zij hoeven zich dus niet zo eenzaam te voelen, want het wordt steeds normaler om paranormaal te zijn.

Gidsen? Wie zijn dat dan en wat doen ze?

Sommige ken ik uit dit leven, andere ken ik uit een ander leven. De gidsen die ik uit dit leven ken zijn familiegerelateerd. Gidsen helpen ons bij bepaalde stukken in ons leven, maar andersom kan het ook zijn, dat wij onze gidsen helpen bij bepaalde lessen. Het kan vice versa werken, maar dat hoeft niet altijd. Dat is per mens verschillend.

Hulpgidsen kunnen ook andere taken hebben buiten het begeleiden van mensen hier op aarde. Welke taken dat zijn, is voor hen allemaal uiteraard weer verschillend.